Lietas Nr. 11520038713
Lietas arhīva Nr. K30-0449-14/16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2014.gada 9.jūnijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese D. Bondare

ar sekretāru N. Vītolu

piedaloties prokuroram J. Ievītim

aizstāvei zvērinātai advokātei I. Betkerei

2014.gada 9.jūnijā izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, krimināllietu **/pers. A/,** personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260. panta 1. ? daļas, un

k o n s t a t ē j a:

/pers. A/, vadot transportlīdzekli, pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā cietušajam nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi, un proti:

2013.gada 12.jūnijā ap plkst.09:00 /pers. A/ vadīja automašīnu Ford Transit, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, Rīgā, pa Senču ielu no Miera ielas puses Brīvības ielas virzienā.

Uz Senču ielas pie nama Nr. I /pers. A/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 4., 10., 70., 79.punktu prasības, nerīkojās saskaņā ar šiem noteikumiem, nepievērsa pietiekamu uzmanību apkārtnei un tās izmaiņām, kā arī nepārliecinoties par ceļu satiksmes drošību un par to vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, uzsāka nogriešanās manevru pa labi no ceļa uz blakus teritoriju (pagalmu), aizšķērsoja brauktuves ietvi, kur nedeva ceļu velosipēdistam /pers. B/, kurš brauca pa brauktuves ietvi no labās un kreiso pusi attiecībā pret automašīnas kustības virzienu, kā rezultātā velosipēdists /pers. B/ ietriecās /pers. A/ vadītās automašīnas labajā sānā.

Ceļa satiksmes negadījuma rezultātā velosipēdistam /pers. B/ nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi, kas izraisa ilgstošas veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas: kreisā augšdelma sasitums ar kreisā pleca kaula diafizes vidējās trešdaļas šķērslūzumu.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta $l.^1$ daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam izvirzītajā apsūdzībā atzina pilnībā, izdarīto vaļsirdīgi nožēloja, lūdza neizdarīt tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi.

Cietušā /pers. B/ pieteikto kaitējuma kompensāciju atzina daļēji, proti, morālā kaitējuma apmēru līdz EUR 1000.

Pēc apsūdzētā /pers. A/ lūguma un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. panta nosacījumiem tiesa pieņēma lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā. Apsūdzētajam izskaidrotas pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Daļā par cietušā /pers. B/ pieteiktās kompensācijas apmēru tiesa veica pierādījumu pārbaudi.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta $l.^1$ daļas ir apstiprinājusies arī ar lietas materiālu pārbaudi to kopumā un savstarpējā sakarībā, tādējādi viņa vaina atzīstama par pierādītu un noziedzīgo darbību kvalifikācija pēc attiecīgā Krimināllikuma panta un tā daļas par pareizu.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu un mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, apsūdzētais /pers. A/ izdarīja mazāk smagu noziegumu.

Par apsūdzētā personību tiesa noskaidrojusi, ka /pers. A/ agrāk nav sodīts (l.l.29), VSIA ,,Rīgas Psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvajā nodaļā datu nav (l.l.30), VSIA ,,Rīgas Psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Psihiatriskās palīdzības dienesta pacientu apstrādes sistēmā datu nav (l.l.31). /pers. A/ ir šķīries, viņam ir 9 gadus vecs bērns, kurš ir tikai viņa pilnīgā apgādībā. Apsūdzētais /pers. A/ strādā SIA ,,/Nosaukums/" par direktoru, ienākumi esot ap EUR 700 mēnesī.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīstams tas, ka viņš vaļsirdīgi atzinis savu vainu un izdarīto nožēlo.

Krimināllikuma 48.pantā paredzētos atbildību pastiprinošos apstākļus tiesa nav konstatējusi.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā arī to, ka /pers. A/, piekrītot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, vienkāršojis tiesas procesu un paātrinājis kriminmāltiesisko attiecību noregulēšanu.

Izvērtējusi minēto, tiesa secina, ka apsūdzētajam /pers. A/ sods nosakāms Krimināllikuma 260.panta 1^1.daļas sankcijas robežās, piespriežot viņam vienu no alternatīvajiem panta sankcijā paredzētajiem sodiem - piespiedu darbu, ko tiesa atzīst par samērīgu ar apsūdzētā izdarīto, taisnīgu un viņa personībai atbilstošu sodu.

Cietušais /pers. B/ lietā iesniedza kaitējuma kompensācijas pieteikumu, kurā norādīts, ka pēc CSNg viņš bija darba nespējīgs, strauji pasliktinājās viņa garīgais un fiziskais veselības stāvoklis. CSNg izraisīja lielu stresu un sajukumu, ko pastiprināja finansiālie jautājumi. Vairāk par pusgadu nevarēja darīt fiziski smagus darbus, kas ietilpst gan viņa darba pienākumos, gan ikdienas dzīvē. Nevarēja nodarboties ar sportiskām aktivitātēm un aktīvo atpūtu, kā rezultātā zaudēja fizisko formu, līdz ar to pazemināja viņa pašapziņa, kas noveda pie tā, ka visu šo laiku pavadījis mājās, noslēgtībā.

Grib vērst tiesas uzmanību faktam, ka apsūdzētais pēc CSNg nav mēģinājis interesēties par viņa veselību, nav izteicis līdzjūtību, kopš apsūdzības uzrādīšanas nav mēģinājis ar viņu izlīgt vai kā citādi izrādīt nožēlu par notiekošo. Neatkarīgi no tā, minētais notikums atstāja iespaidu uz viņa dzīvi - psiholoģiskā ziņā. CSNg izraisa viņā bailes piedalīties ceļa satiksmē, pārvietojoties ar automašīnu, nemaz nerunājot par velosipēdu. Tas sadusmo un sarūgtina, ka /pers. A/ bezatbildīgās rīcības rezultātā viņa dzīve vairs nevar būt tāda kā agrāk. Šis notikums viennozīmīgi atstās sekas arī uz viņa turpmāko fiziskās veselības stāvokli. Un pieminot viņa izskatu, arī tas vairs nebūs tāds kā agrāk, jo pēc CSNg gūtajām traumām tika veikta operācija, pēc kuras palikušas rētas. Jāpiemin arī tas, ka operācija tiks veikta atkārtoti, jo ķirurģiskos stieņus, kurus ievietoja rokā operācijas laikā, nepieciešams arī izņemt. Un tas nozīmē, ka priekšā stāv kārtējā, garā rehabilitācija.

Ņemot vērā augstāk minēto un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 22., 350.,351.pantiem un Civilprocesa likuma 1635.,1779.pantiem, lūdz tiesu piedzīt no /pers. A/ radīto kaitējumu EUR 4000,00 apmērā.

Tiesas sēdē cietušais /pers. B/ kompensācijas pieteikumu uzturēja uz tajā norādītajiem motīviem, lūdza apmierināt, papildus paskaidrojot, ka kompensācijā norādītās summas apmēru noteicis atbilstoši tiesu praksei šādās krimināllietās.

Apsūdzētais /pers. A/ kompensācijas pieteikumu atzina daļēji, norādīja, ka piekrīt, ka cietušajam ir nodarīts morāls kaitējums, bet, ņemot vērā savus finansiālos līdzekļus, atzīst to līdz EUR 1000 apmēram,

Tiesa, izvērtējusi cietušā /pers. B/ kaitējuma kompensācijas pieteikumu, atzīst, ka tas ir apmierināms daļēji.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā deklarēts kriminālprocesa pamatprincips par tiesībām uz kompensāciju par radīto kaitējumu. Tajā noteikts, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai. Kriminālprocesa likuma 22.pantā deklarētā pamatprincipa praktisku realizāciju regulē Kriminālprocesa likuma 26.nodaļā „Ar noziedzīgu nodarījumu radītā kaitējuma atlīdzināšana" ietvertās normas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmās daļas nosacījumiem kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Tā paša panta otrajā daļā noteikts, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata. Savukārt, Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmajā daļā noteikts, ka tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru, noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, nodarītās fiziskās ciešanas, morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, psihiskās traumas.

Lemjot jautājumu par cietušajam radītā kaitējuma atlīdzināšanu, ir piemērojami arī Civillikuma 1635.panta noteikumi, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Ja neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

Apsūdzētā /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums apdraudēja sabiedrisko drošību transportlīdzekļu kustības un ekspluatācijas sfērā, vienlaikus nodarot kaitējumu cietušā /pers. B/ veselībai, jo viņam tika nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi. Līdz ar to šajā gadījumā ir piemērojams arī Civillikuma 1635.pants.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētā /pers. A/ noziedzīgā nodarījuma rezultātā cietušajam /pers. B/ ir nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi, kas ietekmēja cietušā fizisko veselību, kā arī ietekmēja cietušā dzīves kvalitāti. Tiesa atzīst, ka cietušajam /pers. B/ nodarītie miesas bojājumi neapšaubāmi ir atzīstami morālu aizskārumu, kas radies sakarā ar miesas bojājumu rezultātā nodarītām sāpēm un

garīgām ciešanām.

Līdz ar to cietušajam /pers. B/, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmās daļas nosacījumiem, pienākas gandarījums par nodarīto morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām.

Nosakot cietušajam /pers. B/ kaitējuma kompensācijas apmēru par morālo kaitējumu, tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, izdarīšanas apstākļus, un radītā morālā kaitējuma dziļumu, smagumu un sekas. Tiesa atzīst, ka ir pamatota cietušā /pers. B/ norāde uz dzīves kvalitātes pazemināšanos, sakarā ar ceļu satiksmes negadījuma radītām sekām – ārstēšanos sakarā ar gūto veselības traucējumu un fiziskām sāpēm.

Tiesa uzskata, ka kaitējuma kompensācijas piedziņai jākalpo ne tikai kā krimināltiesisko attiecību noregulējumam, bet arī preventīvam līdzeklim, kas nākotnē apsūdzētajam liktu atturēties no prettiesisku darbību veikšanas. Noteiktajam apmēram jākalpo kā brīdinājumam, bet tas nevar būt līdzeklis kādas personas nepamatotai iedzīvošanai.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka cietušā /pers. B/ pieteiktā kaitējuma kompensācija par viņam nodarīto morālo kaitējumu apmierināma daļēji, nosakot kompensāciju par morālo kaitējumu EUR 2000 apmērā. Tiesa atzīst, ka tieši šāda summa ir taisnīga, samērīga un atbilst cietušajam nodarītā kaitējuma smagumam un sekām. Pārējā daļā pieteikums par kaitējuma kompensācijas noteikšanu ir noraidāms kā pārmērīgs prasījums.

Tiesas sēdē pēc norīkojuma aizstāvības nodrošināšanai piedalījās zvērināta advokāte I. Betkere, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu par veikto darbu pienākas atlīdzība no valsts budžeta līdzekļiem. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu, procesuālie izdevumi EUR 91,78 apmērā, ko veido samaksa par aizstāvja darbu pirmās instances tiesā, piedzenami no /pers. A/ valsts labā.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 514.panta, 527.panta 3.daļas, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Krimināllikuma 260. panta 1. ? daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 120 (simts divdesmit) stundām.

Soda izpildi uzdot Valsts probācijas dienesta nodaļai pēc /pers. A/ dzīvesvietas.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.p.l.d.l.pkt, /pers. A/ ir pienākums 10 darbadienu laikā pēc tiesas sprieduma spēkā stāšanās reģistrēties Valsts probācijas dienesta Rīgas teritoriālajā struktūrvienībā (Rīga, Dzirnavu ielā 91/3).

Piemērotos drošības līdzekļus – uzturēšanos noteiktā vietā un aizliegumu izbraukt no valsts– atcelt pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/ morālā kaitējuma kompensāciju EUR 2000 (divi tūkstoši euro), pārējā daļā kaitējuma kompensāciju noraidīt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij samaksu par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību pirmās instances tiesas sēdē EUR 91,78 (deviņdesmit viens euro un un 78 centi).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu /pers. A/ izdevumi par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību pirmās instances tiesā labprātīgi jāsamaksā 30 (trīsdesmit) dienu laikā pēc tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas, kvīts par samaksu nekavējoties jānogādā tiesas kancelejā.

Spriedumu daļā par piespriesto sodu, procesa pārkāpumiem vai kaitējuma kompensāciju var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, iesniedzot apelācijas protestu vai sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2014.gada 2.jūlijā.

Tiesnese D.Bondare